

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การนิเทศการมีคุณภาพอากาศ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

เหตุผล

โดยที่สถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต ซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงมากขึ้น โดยมีสาเหตุมาจาก แหล่งกำเนิดต่าง ๆ ทั้งจากระบบการขนส่ง จากโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ก่อสร้าง การเผาในที่โล่ง การเผาของชิงของเกษตรกร การเผาพื้นที่ป่า รวมถึงสาเหตุจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ใน ต่างประเทศ ปัจจุบันมีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่างๆกว้างขวางขึ้น และยังคงความเข้มข้น ของมลพิษในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่อยู่ ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตราย ทั้งในทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีที่มีครรภ์ อีกทั้งยังส่งผล กระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล ความเสียหาย ต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับการดูแล สุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ สมควรที่จะต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การมีอากาศที่สะอาด โดยส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนเพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น ควัน กลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อม และชั้นบรรยากาศ การบูรณาการเชิงระบบของหน่วยงานต่าง ๆ ภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาดระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่ที่เป็นแหล่งของ อากาศที่ไม่สะอาด การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัยจากสถานการณ์อากาศที่ไม่สะอาด ระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากสภาพอากาศ และระบบการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศอย่างเป็นระบบ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ในกรณีที่มีปัญหาเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานราชการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ขัดหรือแย้งกับอำนาจตามพระราชบัญญัติอื่นให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดคุณภาพอากาศที่ดี ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสียด ก๊าซ กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การมีอากาศที่สะอาด พ.ศ.

ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รั้วสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“ภาวะมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศโดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของอากาศเสื่อมโทรมลง

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และให้หมายความรวมถึงจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินด้วย

“กลุ่มจังหวัด” หมายความว่า กลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“หัวหน้ากลุ่มจังหวัด” หมายความว่า หัวหน้ากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ส่วนที่ ๑

นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

มาตรา ๖ รัฐต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะดวกของอากาศ โดยรัฐจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีนโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การบริหารจัดการที่มีคุณภาพสูง..... พ.ศ.

(๒) การสั่งการต่าง ๆ ต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และการปรับปรุงระบบการบริหารราชการเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยจะต้องให้ความสำคัญกับสาเหตุพื้นฐานอันเป็นที่มาของมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท

(๓) ให้การสนับสนุนการบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน และอากาศที่ไม่สะอาด ด้วยการอำนวยความสะดวก การสนับสนุน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ การจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

(๔) จัดทำระบบมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามมาตรฐานสากล และพัฒนาระบบการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง และเตือนภัยแก่ประชาชนเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ

(๕) ดำเนินการในทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขมลพิษทางอากาศ รวมไปถึงการพัฒนาความร่วมมือในระดับประชาคมอาเซียนเพื่อจัดให้มีแผนงานโครงการเพื่อให้อากาศสะอาด

(๖) ดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐเสนอหรือและดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดก่อให้เกิดความไม่สะดวกหรือล่าช้า มีความซ้ำซ้อนหรือเป็นการเพิ่มภาระการดำเนินการโดยไม่จำเป็น หรือมีปัญหาหรืออุปสรรคอื่นใดที่ทำให้การจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมของบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๗) เสนอให้มีกฎหมาย เพื่อพัฒนาระบบการจัดการคุณภาพอากาศที่มีประสิทธิภาพ สะดวก และรวดเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่กระทบต่อความเสมอภาค สิทธิและเสรีภาพของประชาชน และต้องไม่เลือกปฏิบัติ

ส่วนที่ ๒

สิทธิในอากาศสะอาด

มาตรา ๗ สิทธิของบุคคลในการได้รับอากาศสะอาดย่อมได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย

มาตรา ๘ เพื่อเป็นการใช้สิทธิในการได้รับอากาศสะอาดประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะรวมตัวเป็นองค์กรกลุ่ม คณะบุคคล หรือเป็นชุมชนและใช้สิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐ ทั้งการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การกำหนดแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามผลการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน

เพื่อเป็นการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน รัฐมีหน้าที่จะต้องแจ้ง เตือน หรือให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน ทั้งนี้ ประชาชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่สำคัญและจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันตนเองและครอบครัว

มาตรา ๙ การใช้สิทธิทางศาลในการคุ้มครองหรือป้องกันตนเองหรือบุคคลอื่นจากมลพิษทางอากาศย่อมได้รับการคุ้มครอง การใช้สิทธิทางศาลให้หมายความรวมถึง การฟ้องร้องต่อบุคคลผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๐ บุคคลมีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาดตามสมควรแก่สถานะ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ให้เป็นหน้าที่ของรัฐในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน การพัฒนาอาชีพ หรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทางสังคม หรือวัฒนธรรม ที่เป็นสาเหตุของมลพิษทางอากาศ

หมวด ๒

การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการอากาศสะอาด

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอากาศสะอาด” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เป็นกรรมการ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการป้องกันหรือแก้ไขคุณภาพอากาศไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ โดยต้องมีผู้แทนภาคเอกชนร่วมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย และผู้แทนภาคเอกชนคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่กรรมการไม่ครบตามองค์ประกอบข้างต้น หรือ ไม่ครบจำนวนที่กำหนดไม่ว่าด้วยเหตุใด ถ้ากรรมการที่มีอยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการที่กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอากาศสะอาดมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๒) กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามมาตรา ๒๓

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและไม่ขัดหรือแย้งกับยุทธศาสตร์ชาติ

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{กรมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๑๙๖๓ จ.๓.}

(๕) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุน เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพอากาศสะอาดต่อคณะรัฐมนตรี

(๗) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๔๔

(๘) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษทางอากาศที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๔๐

(๙) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตมลพิษทางอากาศตามลำดับความรุนแรงของมลพิษทางอากาศ และประกาศกำหนดท้องที่เขตมลพิษทางอากาศตามคำแนะนำของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๔๑

(๑๐) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการไปตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ

(๑๑) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่า ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพอากาศ อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๒) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน และการพัฒนาคุณภาพอากาศ

(๑๓) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศ และผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศรวมถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อรัฐสภาน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วย

(๑๔) เสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนระบบการจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของหน่วยงานของรัฐ

(๑๕) จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนากระบวนการเก็บข้อมูล ระบบการติดตามเฝ้าระวัง ระบบการประมวลผล ระบบการเตือนภัย และโครงข่ายระบบข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศและข้อมูลของสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของอากาศ เพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพที่เพียงพอ

(๑๖) จัดให้มีกลไกและมาตรการสนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบการจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน และการพัฒนาคุณภาพอากาศ

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ..... ๕

กรมกิจการจัดการเพื่อคุณภาพสังคม พศ.

(๑๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่ให้เป็นการอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอากาศสะอาด

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน

มาตรา ๑๕ ในการประชุมคณะกรรมการอากาศสะอาด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานคนหนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการอากาศสะอาดต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการอากาศสะอาดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการด้านวิชาการและคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....กรมจัดการสิ่งแวดล้อม ๑๖.๑๑.๑๑๑๑ ๑๑.๑๑.๑๑๑๑

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่นส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการ และแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลนั้นมาพิจารณา ในการนี้ อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการอากาศสะอาดเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตรซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วย สิทธิบัตร ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดกำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เอกสารหรือ ข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด นอกจากนี้ จะต้องใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ของ มาตรการนี้เท่านั้น

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการอากาศสะอาด คณะกรรมการ ด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำ ทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจ กิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการอากาศสะอาด อาจมอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ หรือกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียม ข้อเสนอแนะยังคณะกรรมการอากาศสะอาดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ อากาศสะอาดกลุ่มจังหวัด โดยให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของจังหวัดที่เป็น ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๒๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการอากาศสะอาดอำเภอ เพื่อสนับสนุน การดำเนินการใด ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในอำเภอนั้น ๆ ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ การนิเทศการสิ่งแวดล้อม ส.ส. ๗๗.

หมวด ๓

มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดคุณภาพอากาศที่ดี ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดในบรรยากาศโดยทั่วไปตามมาตรฐานสากล

คณะกรรมการอากาศสะอาดอาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อการฟื้นฟูคุณภาพอากาศ โดยการจัดเป็นลำดับขั้นอัตราก้าวหน้าจากค่าคุณภาพอากาศปัจจุบันของแหล่งมลพิษต่าง ๆ เพื่อไปสู่คุณภาพอากาศสะอาดในบรรยากาศโดยทั่วไปตามมาตรฐานสากลภายในกำหนดระยะเวลาตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดกำหนด

การกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มอบหมายให้ส่วนราชการในสังกัด ทำหน้าที่ในการศึกษา พัฒนา ติดตาม และประเมินความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้ง จัดทำรายงานผลการศึกษา และข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศที่ได้กำหนดไว้แล้วให้เหมาะสมตามความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทุกสองปีต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด

หมวด ๔

ระบบการตรวจคุณภาพอากาศและระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ

มาตรา ๒๔ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาระบบฐานข้อมูลแผนที่ทางภูมิศาสตร์แสดงจุดที่มีนัยสำคัญต่อคุณภาพอากาศ พร้อมทั้งติดตั้งอุปกรณ์เครื่องวัดคุณภาพอากาศให้ครอบคลุมพื้นที่ที่อาจจะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษที่เกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ในรูปแบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และพัฒนาระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์เพื่อการติดตาม การประมวลผล การวิเคราะห์สถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานสากล จากแหล่งมลพิษทางอากาศชนิดต่าง ๆ

มาตรา ๒๕ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำระบบฐานข้อมูลพื้นฐานของคุณภาพอากาศบรรยากาศของประเทศในแต่ละช่วงเวลาแบบดิจิทัล พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพอากาศของแหล่งมลพิษต่าง ๆ ในแต่ละช่วงเวลาแบบดิจิทัล

แนวทาง วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องวัดและหลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ของข้อมูลเกี่ยวกับอากาศที่จำเป็นจะต้องจัดเก็บให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดกำหนด

ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลที่จัดเก็บโดยหน่วยงานของรัฐและข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบการ เจ้าของกิจการ หรือผู้ประกอบการต้องจัดทำเป็นบันทึกหรือต้องจัดเก็บเพื่อเป็นระบบฐานข้อมูลพื้นฐานของคุณภาพอากาศบรรยากาศของประเทศ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม... พ.ศ.

ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่งแก่ประชาชน

มาตรา ๒๖ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำโครงข่ายระบบฐานข้อมูลดิจิทัลกลางที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลที่สามารถรายงานผลได้ทันทีและตลอดเวลา

มาตรา ๒๗ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ (Airshed) ที่อยู่ในระดับวิกฤติจากแหล่งมลพิษที่เกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ในรูปแบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อการติดตามสถานการณ์คุณภาพอากาศ

ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำรายงานสถานการณ์ผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติที่เกิดจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ ในท้องที่ต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการโดยเร็ว และให้ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพอากาศผลกระทบต่อสุขภาพต่อประชาชนในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงที่อาจจะได้รับผลกระทบ

หมวด ๕

ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ

มาตรา ๒๘ กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่จัดทำรายงานสถานการณ์ประจำปีของสถานะคุณภาพอากาศเพื่อเป็นฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศ

รายงานสถานการณ์ประจำปีของสถานะคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลจากสถานีวัดคุณภาพอากาศ ณ จุดต่าง ๆ ที่มีการประมวลผลและแสดงให้เห็นถึงขอบเขตการขยายตัวมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท และจากแต่ละแหล่งที่มีการปล่อยมลพิษ โดยเป็นข้อมูลทั้งในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด และในระดับท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งนี้ ข้อมูลในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ให้เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการให้การสนับสนุนการจัดทำระบบฐานข้อมูลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในแต่ละจังหวัด

(๒) ผลการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์มลพิษที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาต่าง ๆ ที่มีการเฝ้าระวังติดตาม แนวโน้ม และการพยากรณ์ภาวะมลพิษทางอากาศในระดับต่าง ๆ จากระบบฐานข้อมูลที่ได้รับมาจากสถานีวัด

(๓) ระบุพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติ พร้อมทั้งระบุกิจกรรม หรือโครงการที่จะเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อการเฝ้าติดตามอย่างใกล้ชิดหรือมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับเป็นการเฉพาะพื้นที่

(๔) จัดทำข้อเสนอแนะที่สำคัญและจำเป็นต่อฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน

(๕) ฐานข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศจากแหล่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับคุณภาพของอากาศของประเทศ

มาตรา ๒๙ ให้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศเป็นแนวทางปฏิบัติการกำกับทิศทาง และการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบการจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....กรมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ส.ด. น.ด.

มาตรา ๓๐ ให้กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอากาศสะอาดจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศเสนอต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากพื้นที่ที่ประสบปัญหาจากมลพิษทางอากาศ นักพัฒนาเอกชน ที่ดำเนินงานทางด้านสิ่งแวดล้อมและหรือทางด้านผู้คนวัน ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนจากภาควิชาการ ในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์หลัก

(๒) ระบบ กลไก และแนวทางการขับเคลื่อนระบบ การจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศ ที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๓) การจัดสรรงบประมาณ การจัดระบบแรงจูงใจ และการอำนวยความสะดวกเพื่อดำเนินการ ให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์

(๔) แนวทางและมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการเพื่อจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๕) กลไกการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศไปสู่การปฏิบัติ

(๖) แนวทางและมาตรการพัฒนาบุคลากรในการบริหารจัดการและการควบคุมมลพิษทางอากาศ

(๗) การกำหนดภารกิจของหน่วยงานของรัฐที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามแผน

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๒ แผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ จะต้องประกอบด้วย

(๑) โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลแบบดิจิทัลของแหล่งมลพิษต่าง ๆ ระดับจังหวัด และให้ขยายไประดับอำเภอตามระยะเวลาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดกำหนด

(๒) โครงการจัดทำโครงข่ายระบบฐานข้อมูลดิจิทัลกลางที่สามารถเชื่อมต่อกับระบบที่สามารถรายงานผลได้ทันทีและตลอดเวลา

(๓) โครงการการกำหนดแผนการลดและจำกัดการปลดปล่อยมลพิษแหล่งต่าง ๆ ตามเป้าหมายของโครงการ ตามจำนวนพื้นที่เป้าหมายของแหล่งมลพิษทางอากาศที่ต้องการจะลดการปลดปล่อยมลพิษ ตารางกำหนดแผนกิจกรรมต่าง ๆ และระยะเวลาที่กำหนด

(๔) โครงการกำหนดขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษที่เกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ในรูปแบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อใช้ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการตรวจวัดการติดตามสถานการณ์คุณภาพอากาศในระยะต่าง ๆ

(๕) โครงการพัฒนาและติดตั้งอุปกรณ์และระบบปฏิบัติการเพื่อติดตามประเมินผลผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศตามมาตรฐานจากแหล่งมลพิษทางอากาศต่าง ๆ

(๖) โครงการหรือมาตรการการบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำให้แผนการลดและจำกัดการปลดปล่อยมลพิษทางอากาศของแต่ละแหล่งบรรลุผลตามแผน และกำหนดมาตรการในการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายที่สูงขึ้น สำหรับพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งมลพิษที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติที่ไม่สามารถดำเนินการลดและจำกัดการปลดปล่อยมลพิษลงได้ตามเป้าหมาย

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ พ.ศ.

- (๗) กรอบวงเงินงบประมาณที่จะต้องใช้
- (๘) ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ

มาตรา ๓๓ เมื่อมีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพอากาศตามมาตรา ๓๐ และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคูณภาพอากาศตามมาตรา ๓๑ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้ากลุ่มจังหวัด และผู้บริหารท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ นำเอายุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคูณภาพอากาศไปจัดทำ แผนปฏิบัติการการพัฒนาคูณภาพอากาศของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเสนอ ขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานงบประมาณ ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ต่อจังหวัด กลุ่มจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่

มาตรา ๓๔ ให้มีการปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพอากาศและแผนปฏิบัติการ การพัฒนาคูณภาพอากาศทุกสามปี

หมวด ๖

มลพิษทางอากาศ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดแต่งตั้ง "คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ" ซึ่งประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ
- (๒) อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า

อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมโรงงาน อุตสาหกรรม อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เลขาธิการ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ เป็นกรรมการ

- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนซึ่งคณะกรรมการอากาศสะอาดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ
- (๔) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และ มาตรา ๑๖ มาบังคับใช้แก่การกำหนดวาระ คุณสมบัติของกรรมการ และการประชุม โดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดประเภทและลักษณะของมลพิษจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ และกำหนดค่าความเป็นพิษ ขั้นสูงและขั้นต่ำของมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท ตามมาตรฐานสากล
- (๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เขตพื้นที่ใด ๆ เป็นเขตพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษทางอากาศ หรือเพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้เกิดอากาศสะอาดต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด

(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษทางอากาศ ต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด

(๕) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของแหล่งมลพิษทางอากาศอื่น ๆ ตามมาตรา ๓๙ (๖)

(๖) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษทางอากาศ

(๗) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด ทุกสามเดือน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดมอบหมาย คณะกรรมการมลพิษทางอากาศอาจตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมลพิษทางอากาศจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอากาศสะอาด มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนี้

(๑) กำหนดประเภทและลักษณะของมลพิษจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ และค่าความเป็นพิษขั้นสูงและขั้นต่ำของมลพิษทางอากาศแต่ละประเภทตามมาตรฐานสากล

(๒) กำหนดเขตพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษทางอากาศต่าง ๆ

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการอากาศสะอาดแต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ และให้มีกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านแหล่งมลพิษทางอากาศ อีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศให้พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่มลพิษทางอากาศแพร่กระจายไปถึง เป็นเขตพื้นที่ที่อาจจะได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ

(๒) ดำเนินการศึกษาและกำหนดแนวทางในการจัดการกับแหล่งมลพิษประเภทต่าง ๆ โดยให้นำข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลเชิงประวัติเกี่ยวกับประวัติการเกิดมลพิษทางอากาศของพื้นที่หรือของแหล่งต่าง ๆ มาประกอบการศึกษาและกำหนดมาตรการในการแก้ไขป้องกันหรือฟื้นฟูคุณภาพอากาศ ศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เป็นอยู่และปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนศึกษาค้นคว้าพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงเครื่องมือในทางสังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ ที่นำมาสนับสนุนการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ ๑๓๓ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอากาศ พ.ศ.

(๓) จัดทำข้อเสนอ การให้คำแนะนำ การให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่คณะกรรมการอากาศ สะอาด คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ หรือหน่วยงานของรัฐ

(๔) จัดทำข้อเสนอเพื่อการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมของบรรยากาศ ที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยสภามายโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความใน มาตรา ๑๖ มาบังคับใช้แก่การประชุม โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

แหล่งมลพิษทางอากาศ

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศระบุแหล่งมลพิษทางอากาศที่ตั้งอยู่ในระดับ จังหวัดและหรือระดับอำเภอไว้ในแผนที่ข้อมูลสารสนเทศตามช่วงระยะเวลาที่คณะกรรมการอากาศสะอาด กำหนด

ให้จัดประเภทของแหล่งมลพิษทางอากาศดังต่อไปนี้

(๑) แหล่งมลพิษโรงงานอุตสาหกรรม

(๒) แหล่งมลพิษการเผาในที่โล่ง

(๓) แหล่งมลพิษการก่อสร้าง

(๔) แหล่งมลพิษจากยานพาหนะ

(๕) แหล่งมลพิษทางอากาศที่อยู่นอกราชอาณาจักรไทย

(๖) แหล่งมลพิษทางอากาศอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศ ทำการศึกษาและกำหนด หลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๙ เพื่อกำหนดขอบเขต พื้นที่ที่มลพิษทางอากาศจากแต่ละแหล่งมลพิษมีผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน เสนอต่อ คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ

ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศเสนอหลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษ จากแหล่งมลพิษทางอากาศเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการอากาศสะอาดและให้รัฐมนตรีประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ให้มีกรทบทวนหลักเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษ ทางอากาศอย่างต่อเนื่องทุกสองปี

ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศจัดให้มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ของ แหล่งมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๙ รวมถึงจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบมลพิษที่เกิดจากแหล่งมลพิษ อย่างต่อเนื่อง

ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งเตือนให้ประชาชนในเขต พื้นที่ที่ทราบข้อมูลสถานการณ์มลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ กรมวิทย์จัดทำเมื่อกลางปี ๒๕๖๓ น.ด.

ส่วนที่ ๓ เขตมลพิษทางอากาศ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่น่าจะปรากฏว่าท้องที่ใดเกิดมลพิษทางอากาศซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตมลพิษทางอากาศซึ่งคณะกรรมการอากาศสะอาดประกาศกำหนดในมาตรา ๑๒ (๙) ให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศเสนอต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตมลพิษทางอากาศ

มาตรา ๔๒ เมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดและหรือกลุ่มจังหวัดเข้าไปดำเนินการตรวจสอบแหล่งมลพิษทางอากาศ ดำเนินการสั่งการให้หยุดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ควบคุมแหล่งมลพิษ ทำการลดและขจัดมลพิษทางอากาศในพื้นที่

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศร่วมกับกรมควบคุมมลพิษเข้าไปตรวจสอบสาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรงในเขตมลพิษทางอากาศ พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการมลพิษทางอากาศในการกำหนดมาตรการที่เป็นกรทั่วไประยะเวลาและมาตรการเฉพาะเขตมลพิษทางอากาศเพื่อป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศขึ้นอีก

มาตรา ๔๔ ในกรณีเขตมลพิษทางอากาศใดยังคงมีสภาพมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต และส่งผลกระทบต่อประชาชน ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอากาศสะอาด

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษทางอากาศ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศชนิดต่าง ๆ จุดและจำนวนที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตมลพิษทางอากาศ พฤติการณ์ของการเกิดมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรง รวมถึงผลกระทบในทางเศรษฐกิจ ทางสังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชน

(๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลตาม (๑) เพื่อเปรียบเทียบกับระบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ย้อนหลัง

(๓) ทำการศึกษา วิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับการลดขจัดมลพิษ และฟื้นฟูสภาพบรรยากาศในเขตมลพิษทางอากาศ รวมตลอดถึงประมาณการงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการลด ขจัดมลพิษ และฟื้นฟูสภาพบรรยากาศในระยะวิกฤติ

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศในราชการส่วนภูมิภาค ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้กำกับดูแลในราชการส่วนกลาง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำกับดูแลในราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ตามวรรคหนึ่ง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{๑๕}.....กรมวิทย์จัดการแก้ไขมาตรา ๑๘:๑๓ น.๑.

หมวด ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด

มาตรา ๔๖ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๒๕ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศจัดส่งข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศให้กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ การกำหนดหลักเกณฑ์ของแหล่งมลพิษทางอากาศ

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือสั่งให้ยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

การดำเนินการตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตาม (๒) ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๔๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๔๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

หมวด ๙ บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ให้มีการจัดทำนโยบายและแผนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๑๒ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ให้มีการดำเนินการจัดทำมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามมาตรา ๑๒ (๒) ภายในเก้าสิบวันนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ ๑๖ กานริหจกการเฝ้าลลภพส.ลลล พ.ล.

มาตรา ๕๓ ให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพอากาศตามมาตรา ๑๒ (๓) และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคคุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๑ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๔ ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคคุณภาพอากาศของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๒ (๔) ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๕ บรรดากฎกระทรวง กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพอากาศ หรือมลพิษทางอากาศ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง กฏ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

.....

.....

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ โดยให้มีสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต ซึ่งเกิดขึ้น
ติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงมากขึ้น โดยมีสาเหตุมาจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ
ทั้งจากระบบการขนส่ง จากโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ก่อสร้าง การเผาในที่โล่ง การเผาตอซังของเกษตรกร
การเผาพื้นที่ป่า รวมถึงสาเหตุจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ในต่างประเทศ ปัจจุบันมีการขยายตัว
ของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่างๆกว้างขวางขึ้น และยังคงความเข้มข้นของมลพิษในระดับที่ส่งผลกระทบต่อ
ต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษ
ต่างได้รับผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตรายทั้งในทางด้านสุขภาพกายและ
สุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีที่มีครรภ์ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ
ของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว
ภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการ
จัดการมลพิษ สมควรที่จะต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหาร
จัดการมลพิษทางอากาศอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การมีอากาศที่สะอาด โดยส่งเสริมให้เกิดระบบการ
วางแผนเพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น ควัน กลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ การบูรณาการเชิง
ระบบของหน่วยงานต่าง ๆ ภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบ
งบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาดระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่ที่เป็นแหล่งของอากาศที่ไม่สะอาด
การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย
จากสถานการณ์อากาศที่ไม่สะอาด ระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากสภาพอากาศ และระบบการ
พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๖)

๒.๒ กำหนดสิทธิของประชาชนในการได้รับอากาศสะอาด รวมถึงสิทธิในการรวมกลุ่ม
สิทธิทางศาล และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของประชาชนในการสนับสนุนและให้ความร่วมมือกับรัฐเพื่อให้มีอากาศ
สะอาด (ร่างมาตรา ๗ - ๑๐)

๒.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผน
การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศ โดยเป็น
คณะกรรมการหลักตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
(ร่างมาตรา ๑๑ - ๒๐)

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ พ.ศ.

๒.๔ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และให้คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอากาศสะอาดกลุ่มจังหวัด มีหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๕ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการอากาศสะอาดอำเภอ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการใด ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๖ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดในบรรยากาศโดยทั่วไปตามมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๗ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพัฒนาระบบการตรวจคุณภาพอากาศและระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๒๔ - ๒๗)

๒.๘ กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่จัดทำรายงานสถานการณ์ประจำปีของสถานะคุณภาพอากาศเพื่อเป็นฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๙ กำหนดให้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศเป็นแนวทางปฏิบัติการกำกับทิศทาง และการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบการจัดการสภาพแวดล้อมของบรรยากาศ (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๑๐ กำหนดรายละเอียดของยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพอากาศ ซึ่งกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการอากาศสะอาดมีหน้าที่จัดทำเสนอต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๑๑ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๑๒ กำหนดรายละเอียดที่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๑๓ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้ากลุ่มจังหวัด และผู้บริหารท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ นำเอายุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศไปจัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๑๔ กำหนดให้มีการปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพอากาศและแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศทุกสามปี (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๑๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดแต่งตั้ง “คณะกรรมการมลพิษทางอากาศ” ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๑๖ กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๑๗ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอากาศสะอาด มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทและลักษณะของมลพิษจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ ค่าความเป็นพิษขั้นสูงและขั้นต่ำของมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท เขตพื้นที่

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ^๓.....^๓กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๕

ที่อาจได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระดับวิกฤติอันมาจากแหล่งมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนหลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษทางอากาศต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๓๗)

๒.๑๘ กำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการอากาศสะอาดแต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศ รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบ ตลอดจนหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการด้านวิชาการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๘)

๒.๑๙ กำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศระบุแหล่งมลพิษทางอากาศที่ตั้งอยู่ในระดับจังหวัดและหรือระดับอำเภอไว้ในแผนที่ข้อมูลสารสนเทศ และจัดประเภทของแหล่งมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศ ทำการศึกษาและกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานการควบคุมมลพิษจากแหล่งมลพิษทางอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๒๑ กำหนดให้คณะกรรมการมลพิษทางอากาศเสนอต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่ที่เกิดมลพิษทางอากาศซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นเขตมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๑)

๒.๒๒ กำหนดให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดและหรือกลุ่มจังหวัดเข้าไปดำเนินการตรวจสอบแหล่งมลพิษทางอากาศ ดำเนินการสั่งการให้หยุดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ควบคุมแหล่งมลพิษ ทำการลดและขจัดมลพิษทางอากาศในทันทีที่มีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๒๓ กำหนดให้คณะกรรมการด้านวิชาการแหล่งมลพิษทางอากาศร่วมกับกรมควบคุมมลพิษเข้าไปตรวจสอบสาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรงในเขตมลพิษทางอากาศ พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการมลพิษทางอากาศในการกำหนดมาตรการที่เป็นการทั่วไปและมาตรการเฉพาะเขตมลพิษทางอากาศเพื่อป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศขึ้นอีก (ร่างมาตรา ๔๓)

๒.๒๔ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมลพิษทางอากาศและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๔๔)

๒.๒๕ กำหนดผู้กำกับดูแลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตมลพิษทางอากาศ ในราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนกลาง และราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษตามลำดับ (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๒๖ กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๖ - ๔๗)

๒.๒๗ กำหนดบทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๔๘ - ๕๐)

๒.๒๘ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อกำหนดระยะเวลาในการจัดทำมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคูณภาพอากาศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการการพัฒนาคูณภาพอากาศของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จ (ร่างมาตรา ๕๑ - ๕๔)

๒.๒๙ กำหนดบทเฉพาะการให้บรรดากฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม: มาตรา ๑๗:

คุณภาพอากาศหรือมลพิษทางอากาศ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป
เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ
ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๕)
